

ASTRO-THEO-LOGIE

(Astrologie a Bůh)

3. seminář ing. J.Popelky

Spojení obvodu + úhlopříček čtverce;

Živly – funkce a jejich vlastnosti:

OHEŇ – VZDUCH

(Dům techniky OV-Mar.Hory 6.12.2003)

Lidská mysl se musí zjemnit. Je třeba, aby lidská mysl začala správně uvažovat a tímto správným uvažováním se lidská mysl zmírní a je schopna zachytit to, co je vůbec nejjemnější. A nejjemnější v nás je náš Duch, čili Bůh. Dá se říct, že velice **důležitým krokem v cestě nalézání Boha je nutnost začít správně uvažovat (správně myslet).**

Předchozí 2.seminář byl svým způsobem rozhodující, protože tam jsem začal již (v této duchovní cestě či v tomto duchovním uvažování) používat základy zvěrokruhu. Říkal jsem, že nemá smysl začít s něj. složitostí, čili nemá smysl začít hned popisovat, že ve zvěrokruhu existuje dvanáct znamení, protože těchto **dvanáct znamení už je produktem trojnosti a čtvernosti, což jsou dva velice důležité principy (archetypy).**

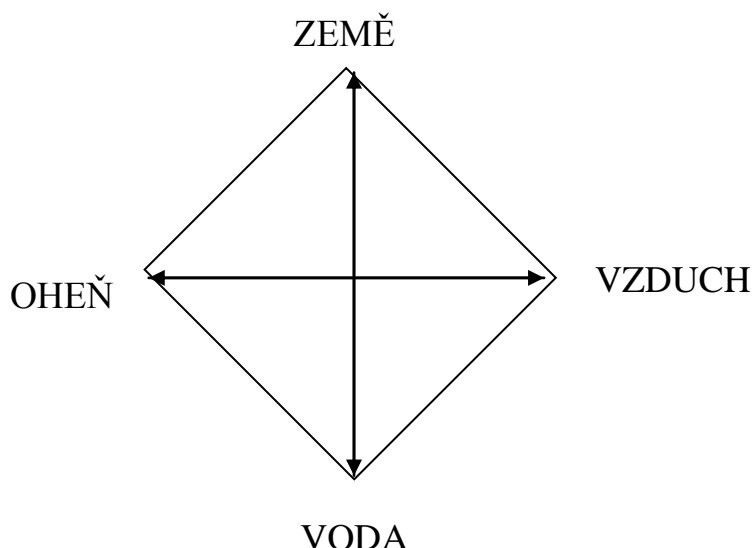
Řekli jsme si, že trojnost (nebo-li trojjedinnost) spočívá v tom, že každá skutečnost nebo každé Jedno má tři aspekty. Tyto tři aspekty jsou Láska, Moudrost a Vůle. Řekli jsme si, že u nejvyšší Skutečnosti (u Boha), i když tyto tři Skutečnosti jsou v podstatě stejně důležité, je nejdůležitější aspekt Láska, protože Láska je ten činitel, který nutí Boha tvořit, to je motivace tvorby. Řekli jsme si, že Bůh (Láska) má potřebu tvořit z toho důvodu, protože Láska, pokud by neměla možnost být s někým sdílena, tak nemůže existovat, tedy Láska bez možnosti sdílení není myslitelná. Z toho titulu Bůh musí vytvářet něco nebo někoho (jiné bytosti), se kterými by mohl sdílet svoji Lásku. Řekl jsem velice důležitý poznatek, že **motivací u Boha (jakékoliv tvorby) je Láska.**

Druhý krok jsme si říkali, že Láska se rozhodne tvořit, obrací se na svoji Moudrost a ta nalézá nejlepší způsob, jak tuto tvorbu uskutečnit. Když Moudrost nalezne tento způsob, tak se obrací na Vůli a Vůle to uskuteční. Řekli jsme si, že když čteme starý zákon, tak slovo – Budiž světlo, budiž - to je ten volný akt, kdy Vůle uskuteční to, co Láska iniciovala a Moudrost ukázala cestu, jak má Bůh jednat. Řekli jsme si velice důležitou skutečnost, že u toho, co z Boha vzešlo, je primární Vůle.

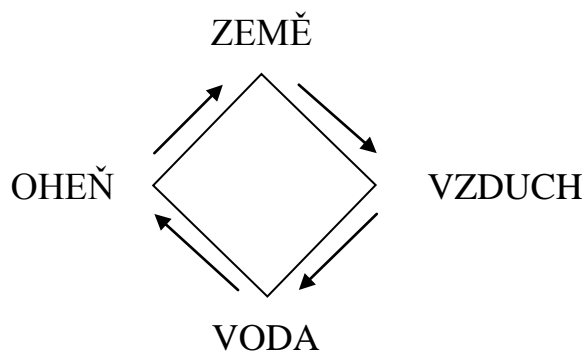
Takže ve stručnosti principem (esencí) trojjedinnosti je Láska, Moudrost a Vůle. Dále jsme se věnovali čtvernosti. Řešili jsme archetyp kvaternity (čtvernosti), kde jsme začali hovořit o čtyřech elementech (o ohni, vzduchu,

vodě a zemi) a dá se říct, že v dnešním semináři budeme opět pokračovat v popisu těchto elementů.

Geometrickým znázorněním čtvernosti (kvaternity) je čtverec. Nakreslili jsme si toto uspořádání: Oheň, vzduch, země, voda; což není vůbec náhoda.

Řekli jsme si, že to, co leží na úhlopříčce, spolu vzájemně souvisí a vzájemně se podmiňuje. Řekli jsme si, že oheň je symbolem Ducha a vzduch je symbolem duše. Řekli jsme si velice důležitý závěr, že Duch souvisí s určitou duší, Duch nemůže být bez duše a duše nemůže být bez Ducha. Dále jsme si řekli, že země představuje proces, kdy dochází k externalizaci, čili k zvnějškování, to znamená, že Duch svojí povahou má potřebu vyzařovat směrem ven. Protipólem země je voda a voda, jestliže země představuje proces, kdy vystupujete ze sebe navenek, tak voda je přesně opačný proces – zvnitřňování, kdy vstupujete do svého nitra. S každým procesem zvnějškování souvisí určitý proces zniternění. Dále jsme pokračovali ve velice důležité věci, vysvětlovali jsme si tento proces, kdy od ohně přecházíme přes zemi ke vzduchu a přes vodu zase zpět do ohně.

Tady jsme si řekli, že oheň, jakožto Duch, vyzařuje určité energie směrem ven, protože země je venek, takže oheň nemá jinou šanci, než vyzařovat směrem ven. To, co Božský Duch v člověku vyzařuje, směřuje ke vzduchu, protože vzduch představuje lidskou duši a lidská duše je nádobou, která přijímá Energie, které vyzařuje boží Duch z člověka. Dá se říct, že Oheň – to je určitá ideová oblast, vyzařuje svoje Energie, vzduch symbolizuje lidskou duši (lidskou mysl), čili Ideje vstupují do lidské mysli. Když lidská duše přijme vyzařování z Ducha, tak to v ní vyvolá určité emoční reakce, takže každá duše tím, jak přijímá Energie ze svého Božího Ducha, v ní vznikají emoce a duše se začíná obalovat emočním (astrálním) tělem. A podle toho, jaké člověk v sobě chová emoce, si uvědomuje sám sebe, svoji individualitu a také, pokud ta duše je čistá, to znamená, že v ní vznikají pouze čisté emoce a tyto čisté, blažené emoce nutí duši se sjednotit se svým Duchem. Důležité je, abyste si zapamatovali, proč ve zvěrokruhu je vždy tato posloupnost: Oheň – země – vzduch – voda.

Tyto čtyři elementy představují čtyři úrovně v člověku:

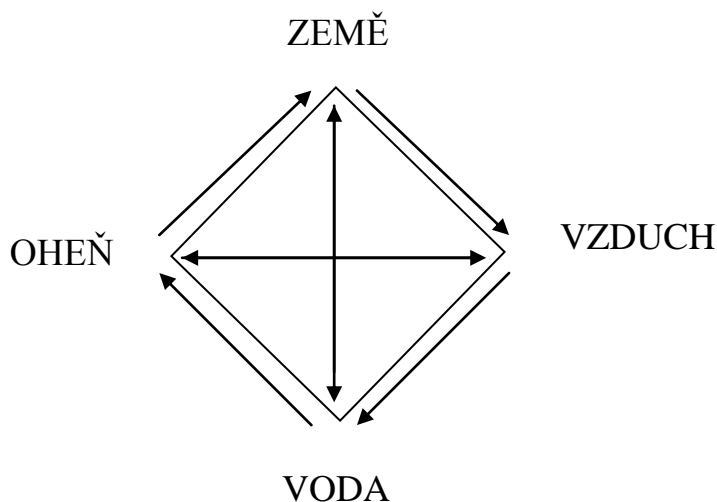
OHEŇ	– představuje našeho Ducha	(duchovní tělo)
VZDUCH	– představuje naši duši (mysl)	(mentální tělo)
VODA	– představuje naši emocionalitu	(emoční tělo)
ZEMĚ	– představuje naše tělo (naš vnějšek)	(vnější tělo)

V rámci tohoto jsme si vysvětlovali správnou interakci a nesprávnou interakci mezi Duchem a duší. Dále jsem popisoval, jak vznikla hmota; to, že příčinou hmoty je Lucifer, který provedl proměnu, udělal ze sebe satana a jakožto satan byl příčinou vzniku hmoty. Dále jsme si řekli velice důležitou věc: Význam a důvod inkarnace Ježíše Krista na naši planetu.

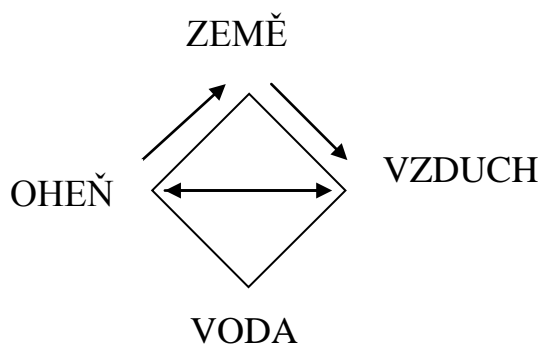
Dnes si dokončíme spojení obvodu a úhlopříček čtverce. Minule jsme si vysvětlovali, že úhlopříčky nám v tomto schématu představují věci nebo úrovně, které spolu souvisí a které se vzájemně podmiňují. Tedy každý Duch souvisí s duší a každý vnějšek souvisí s určitou niterností (to bylo za a), co jsme si řekli, co se týče úhlopříček). Za b) jsme si vysvětlili putování (směr po obvodu). Čili Duch je Zdrojem veškerého vyzařování, Duch vyzařuje své Energie směrem ven, příjemcem těchto Energií je lidská duše a ta, když přijímá tyto Energie z Boha (nebo z Ducha), vznikají tam emoce a na základě kvality emočního těla buď si člověk uvědomuje Sebe ve své Podstatě, to znamená, že je Duchovní Skutečností, anebo na základě nesprávného emočního těla (nesprávných emocí) člověk začne ze Sebe dělat něco, co není; začne si sám Sebe uvědomovat falešným způsobem. Tolik k minulému semináři.

Nyní si musíme uvědomit, že **tato kvaternita působí neustále najednou, to znamená, že jednak neustále funguje směr po obvodu, ale současně neustále působí i úhlopříčky**. Nastíníme si, o co jde:

c) Spojení úhlopříček a obvodu čtverce:

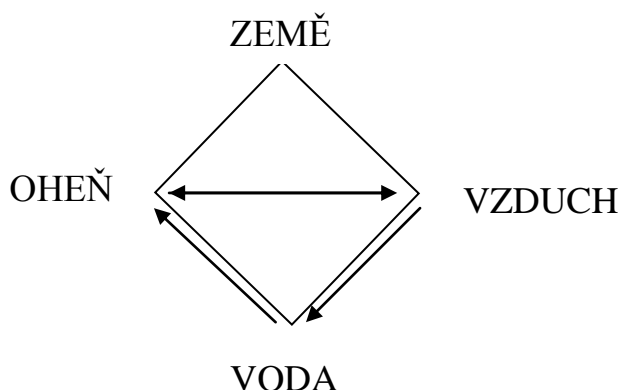

Jaké poznatky nám vyplývají z tohoto čtverce? Minule již bylo řečeno, že úhlopříčka mezi ohněm a vzduchem nám říká, že s určitým Duchem souvisí určitá duše a naopak (určitá duše souvisí s určitým Duchem). Jinými slovy: Duchovní rovina (duch. oblast) je ideová oblast. Na počátku jakékoliv tvorby u Boha je to, že Bůh pojme určitou tvůrčí Ideu. Řekli jsme si, že bible to popisuje: Na počátku bylo Slovo, to Slovo bylo u Boha, to Slovo bylo Bůh a skrze toto Slovo jsou učiněny všechny věci. To nám popisuje tento okamžik, že na počátku jakékoliv tvorby Bůh pojme určité Slovo (určitou tvůrčí Ideu) a ta je příčinou vzniku všeho ostatního. Oheň nám tak symbolizuje oblast těchto tvůrčích Idejí. Duch, nebo-li určitá tvůrčí Idea, souvisí s určitou duší (myslí). Je to celkem pochopitelné, že určitá Idea může být ve spojení s tou myslí, která je schopna tuto Ideu promýšlet. Kdyby ta duše (mysl) nebyla na patřičné úrovni, tak tato Idea nemůže být v této mysli promyšlena. Takže nějaká tvůrčí Idea, která je přítomna, např., která oživuje psa, nebo jakékoliv jiné zvíře, tak tam stačí duše na nižší úrovni. Kdežto kdyby byla mentalita psa ve vás, tak asi těžko by váš Duch mohl s vámi něco něj. způsobem promýšlet. S určitou tvůrčí Ideou musí souviset určitá mysl. A co nám říká (tento trojúhelník) tento směr od Ohně přes zemi ke vzduchu?

Určitý Duch vyzařuje ze Sebe specifické Energie a příjemce těchto Energií je příslušná duše. Také nám to říká, že každá duše potřebuje určité specifické duchovní Energie (své zvláštní vyzařování od Ducha). Čili každý z nás (každá lidská duše) potřebuje svou vlastní duchovní potravu. Také nám to naznačuje, že každý Duch si vytváří zvláštní, specifické hmotné tělo (specifické hmotné prostředí), do kterého umísťuje svou duši. Každá duše se tedy potřebuje nacházet v určitém fyzickém prostředí. To je esence, protože když si pospojujeme úhlopříčku (od ohně ke vzduchu) a cestu po obvodě (od ohně přes zemi ke vzduchu), čili s každým Duchem souvisí určitá duše a Duch zásobuje svou duši určitými Energiemi.

Nyní si ukážeme cestu od vzduchu přes vodu k Ohni:

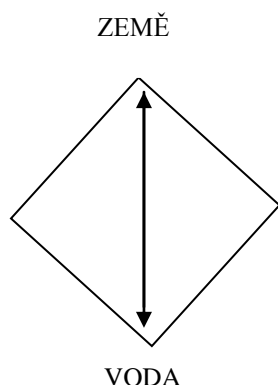

Pro ty, co zde minule nebyli, musím naznačit toto: Účelem lidského života je, aby náš Duch a naše duše splynuli v Jedno. To znamená, že lidská duše se má snažit, aby se dostala do sjednocení se svým Duchem, protože Duch je Bůh v nás. A tak jako Bůh, Který představuje to Nejniternější v nás (v člověku) a jestliže je něco Nejniternější, tak nemá jinou šanci, než směřovat směrem k zemi, což je vnějškovost. Bůh nebo-li Duch v člověku může směřovat jediné směrem ven, protože Bůh (Duch) je to nejniternější v nás, větší Niternost už neexistuje. Takže jestliže Duch vyzařuje směrem ven a jinou šanci nemá, tak příjemcem všech darů, které Duch ze Sebe dává, je vzduch, čili lidská duše. A lidská duše tím, že prožívá to, co jí Bůh (či Duch) předává, tak v ní vznikají určité emoce a tyto emoční stavy jsou blažené a právě proto duše zatouží se s tímto Ohněm spojit, čili chce být co nejbližší ke Zdroji těchto příjemných věcí. Směr vzduch – voda – oheň nám ukazuje, že způsob, jak toho dosáhnout, aby se duše sjednotila s Bohem, je, že musíme jít cestou niternosti, takže duše musí skrze své nitro nastoupit cestu k Bohu (k Duchu). Také nám to naznačuje, že cesta k Bohu je hodně důležitá skrze naše emoce. Dále je zde naznačeno, že **každá lidská duše tím, jaké si vytváří své emoční tělo, si vytváří způsob, jak sebe sama prožívá, protože Oheň, to je vlastně vaše identita, vaše pravé Já. A to je velmi důležitá věc, že každá duše tím, jaké v sobě chová emoce, tak na základě toho ten člověk prožívá sebe sama.**

Minule jsem vám vysvětloval (v 1.semináři), že všichni Boha znáte. Bůh je to, co si uvědomujete v sobě jako pocit svého Já. U většiny lidí je způsob jejich uvažování naprosto zcestný (nesprávný), jejich duše jsou tak špinavé a většina lidí bezmyšlenkovitě v sobě nechává působit jednu zásadní špatnou myšlenku a tato myšlenka zní: Já a tělo jedno jsem. To je ten základní moment lidské nevědomosti. Fyzické tělo je jedna věc a vy jste druhá věc. Fyzické tělo vám dává jen pocit chladu, tepla, pocit hladu, žízně; ale fyzické tělo nevytváří ten pocit Já jsem. Tento pocit Já jsem není vytvářen ničím, on je věčný a každý člověk je toto Já jsem. Proto jsem vám říkal, že zásadní podstata duchovní cesty spočívá v tom, aby si člověk uvědomil, že jsou dvě skutečnosti: je tady nějaké fyzické hmotné tělo a druhá věc je, že tady existuje nějaké Já jsem a že to Já jsem může existovat samo o sobě. Říkal jsem vám, že pokud jste schopni toto Já jsem prožít samo o sobě, tak si uvědomíte, že jste bytost, která je všudypřítomná, která je přítomná ve všech lidech, ve všech zvířatech, že tato Bytost naplňuje celý vesmír a že touto Bytostí jste vy sami. To je účelem duchovní cesty. Je to velice jednoduché, ale všimněte si, kdo není ve svém uvažování natvrdlý, tak může ve své mysli tuto skutečnost přijmout okamžitě: Nejsem tělo, jsem tímto živým Já. A nic se neděje, ve své mysli to chápete, čili ve vzduchu, který symbolizuje vaši mysl, to naprosto správně chápete a není nic. Proč? Protože **daleko důležitější než to, co si myslíte, je to, co cítíte**. Pokud se chcete ze své duše dostat ke svému Bohu, čili k uvědomění si Sebe sama, k poznání toho pravého Jáství, tak se nemůžete vyhnout vodě (svému emočnímu tělu). A to je ten zásadní moment duchovní cesty, že jakákoliv myšlenka, která je dlouhodobě promýšlena, se zkondenzuje v pocit. A jestliže člověk ve své mysli určitou dobu promýšlí myšlenku Já a tělo jedno jsme, tak, pokud to dostatečně dlouho budete promýšlet, tak tato myšlenka se srazí, zkondenzuje, zahustí v pocit a vy už se začnete cítit jako tělo. Takže vidíte, že vy abyste někdy zažili svoji Božskost (svoje pravé Já, pravou totožnost), tak vypořádat se s tím myšlenkově je celkem jednoduchá záležitost, můžete ve své mysli okamžitě pochopit, že hmota je hmota, Duch je Duch, že Já nejsem hmota, že hmota je jenom nástroj, který používám, abych vyjádřil něj. své záměry, ale že moje podstata (totožnost) je duchovní. A že Duch (což je důležité) v člověku je právě ten samotný pocit Já. Všimli jste si toho? Většina lidí si myslí, kým jsou. Ale vy si nesmíte myslet, kým jste, vy to musíte prožít. Prožitek Sebe sama je přímo to, kdy cítíte ten vlastní, samotný pocit Já. Samotný pocit Jáství je Duch ve vás. Ale 99% lidstva se nachází ve stavu, kdy prožitek Já a pocit fyzického těla je spojen v jeden pocit. Všichni byste měli pracovat na tom, abyste si aspoň jednou v životě uvědomili tyto dvě skutečnosti samostatně (odděleně), že existuje pocit těla a potom také existuje pocit, prožitek vás Samotných. Takže právě proto vám toto ukazuje, že s Duchem souvisí duše, ale pokud se lidská duše chce dostat do spojení se svým Duchem, tak se nevyhne cestě přes svou vodu. Tedy duše musí jít niternou cestou, jinak se k Bohu nedostanete, vy můžete sednout na raketu, můžete procestovat celý vesmír, ale Boha nikdy

nenajdete. Boha můžete nalézt jedině někde uvnitř sebe samotných. Můžete celý život žít na ploše 2x2 m a Boha můžete kdykoliv nalézt. Ale někdo může procestovat celý vesmír a nemusí se s Bohem setkat, to znamená, že pokud duše chce najít svého Boha a setkat se s Ním, tak musí jít skrze vodu (voda symbolizuje naše emoce) a také směrem dovnitř. Takže tady je důležitý poznatek: **Každá duše, podle toho, jakou má kvalitu svých emocí, tak podle toho ustanovuje to, jak si sebe sama uvědomuje.**

Nyní se budeme zabývat touto úhlopříčkou:

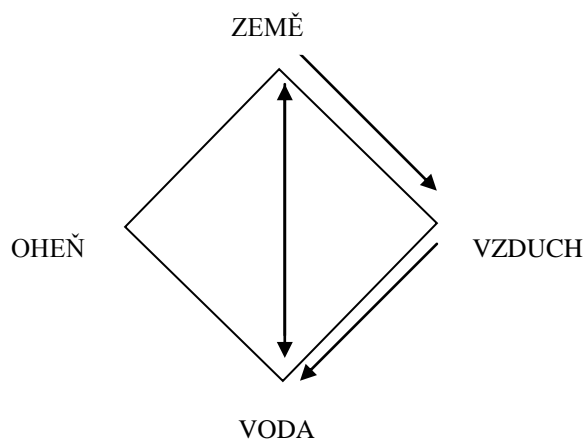

První krok je tato úhlopříčka, řekli jsme si, že to nám naznačuje, že země je působit směrem ven (země představuje vnějškovost, hmotu) a voda je přesně opačná, je to naše niternost, čili působit směrem dovnitř. Tato úhlopříčka nám naznačuje, že **s každým působením navenek souvisí nějaké vnitřní působení.** To můžeme domyslet do různých podob: S každým vystoupením ze sebe sama souvisí určitý návrat k sobě samotnému. Já jsem posledně říkal velice důležitou myšlenku, že tato spojitost, toto propojení mezi zemí a vodou nám říká, že **každý člověk se svým specifickým způsobem odtrhl od Boha (vystoupil z Boha) a právě proto má každý člověk svou specifickou vlastní cestu, jak se k Bohu musí vrátit.** Neexistují dva lidé, kteří by měli stejnou cestu k Bohu. To vám naznačuje, že masové duchovní organizace jsou k ničemu. Země je vnějšek, takže s každým fyzickým tělem souvisí určité emoční tělo a naopak. A pokud se někdo zabývá léčením, tak z toho vyplývá velice důležitý poznatek: **S vaším fyzickým tělem bezprostředně souvisí váš emoční stav. Kvalitu (úroveň) svého fyzického zdraví hlavně ovlivňujete svými emocemi.** Nejenom emotivita ovlivňuje vaši vnějškovost, ale samozřejmě je to i opačná reakce, kdy váš vnější stav má impakt. Je to oboustranná reakce. Má to spoustu dalších významů, z toho také vyplývá, že ženské tělo má jinou emotivitu (jinou niternost) než mužské tělo. Dětské tělo má jinou emotivitu než tělo dospělého člověka (či starého).

Znovu zdůrazňuji: To, co v tomto čtverci leží proti sobě (na úhlopříčce), to je to, co se vzájemně podmiňuje, jedno nemůže být bez druhého, musí existovat to i to současně a je mezi tím neustálá interakce. Oheň a vzduch vám ukazuje, že

máte svoji duchovní část (Ducha) a máte svoji duševní část (duši), tedy s každým Duchem souvisí duše a naopak. Dá se říct, že Oheň je vaše Ideová oblast, kdežto vzduch je vaše myšlenková oblast. Každá Idea musí mít k dispozici mysl, ve které se může promýšlet. A dále: Každý vnějšek souvisí s určitou niterností. Se vším všudy. Malému fyzickému tělu odpovídá určitá emoční rovina, dospělé fyzické tělo, s tím souvisí určitá emoční rovina, ženské tělo má jiné emoce než mužské tělo. Ale také to souvisí s tím, že podle toho, jaká je kvalita vašich emocí či jak je uzpůsobeno vaše emoční tělo, tak na základě toho jste přitahováni k určitým fyzickým skutečnostem (událostem). Kdyby byla jiná úroveň vašeho emočního těla, tak nejste v této učebně (v tomto fyzickém prostředí). Nebo ještě jinak: Podle toho, jaké máte emoční tělo, tak někoho to táhne na fotbal a někoho na hokej. Tedy na základě emočního těla jste vábeni (přitahováni) někam a to je dáno úrovní vašeho emočního těla.

Rozved'me to dále: Směr od země přes vzduch k vodě:

Uvědomuji si, že se dotýkám velice abstraktních témat a většinou průměrná lidská mysl na tu abstrakci není dostatečně vybavena a připravena. Vy na cestě k Bohu (ke svému Já) musíte hodně zjemňovat svoji mysl, aby byla schopna čím dál větší abstrakce. Jestliže svoji schopnost abstrakce nebudete posilovat, tak se velice těžce budete dostávat ke svému Duchu. A když začne Duch k vám promlouvat, tak bez vaší schopnosti abstraktně uvažovat nebudete vůbec chápat, co vám ten Duch sděluje, protože Duch (Idea) vždycky hovoří v symbolech. Jestli si vzpomínáte, když Ježíš Kristus měl slavné kázání na hoře: A jestliže tě pohoršuje pravé oko, tak ho vyloupni, jestliže tě pohoršuje pravá ruka, tak ji utni, a po skončení toho kázání Mu lidi začali říkat, že je blázen, že Království Nebeské je jenom pro mrzáky a právě proto se Ho Jeho učedníci zastávali: Cožpak nevíte, že Duch mluví neustále v podobenstvích? Ano, Bůh (Duch) neustále hovoří v podobenstvích. A všechno, co vidíte kolem sebe, je podobenství. Nemyslete si, že když vidíte něj. dům, že chápete, co to znamená. Dům je symbol pro něco. A pokud nemáte tuto schopnost abstrakce, tak těžko

budete kdy rozumět řeči Ducha. Jednou důležitou věcí, kdy k vám promlouvá Duch, jsou vaše sny. Ale kdo rozumí řeči snů? To je dáno tím, že neznáte tyto duchovní principy a máte slabou schopnost abstrakce. Je mi naprosto jasné, že zde hovořím velmi abstraktně, ale nemůžu jinak.

Pochopení principu (archetypu) čtvernosti je velmi důležité, protože na něm je vybudován zvěrokruh. Bez toho, aniž pochopíte princip trojnosti a čtvernosti, tak nemůžete plně porozumět zvěrokruhu jakožto prostředku, který má pro vás připraveny úžasné duchovní Pravdy.

Zopakujeme si: To, co je proti sobě (živly, které leží na stejné úhlopříčce) jsou skutečnosti, které se vzájemně podmiňují (jedno nemůže být bez druhého) a spolu souvisí.

Ale nyní, když si nakreslíme tuto úhlopříčku a jdeme od země, tak tento činitel, který leží na vrcholu, je činitel, skrze který se tento kontakt uskutečňuje. Čili tyto skutečnosti spolu souvisí a vzájemně se podmiňují, ale to je činitel, skrze který tato interakce probíhá (podle směru hodinových ručiček). Já jsem vám říkal, proč: Vrátime se na začátek: Vždy to začíná Ohněm: Oheň je Počátek, Oheň je Bůh (prvotní skutečnost), věřte tomu, to si nevymýšlím, to jsou archetypální záležitosti. Jestliže budete mít ohnivé sny a bude se vám zdát o ohni, tak věřte tomu, že je vám sděleno, že máte řešit něj. duchovní skutečnosti, svého Ducha. Oheň je archetyp, to tak od věčnosti je, Oheň je symbolem Ducha. A proč? Protože oheň je zdrojem tepla, symbolicky řečeno Lásky, Oheň je zdrojem Světla, symbolicky řečeno Moudrosti a Oheň je Zdrojem Síly (Vůle). Vždycky musíte začít u Ohně. Oheň je to nejnaternější ve vás, je to Duch ve vás. Když jsem vám minule kreslil obrys lidské postavy, tak jsem kreslil čtyři těla a toho ohnivého človíčka jsem kreslil uprostřed. Čili Oheň je to nejhlubší nitro, větší nitro už neexistuje. A jestliže Oheň je to nejnaternější a jestliže Oheň chce někam působit, tak On nemůže už působit dovnitř, protože On sám je to nejnaternější, Oheň má jedinou cestu, jak může působit a to je směrem ven. Právě proto, jestliže země symbolizuje vnějškovost, tak musí být ten pohyb od Ohně k zemi. Oheň nemůže působit do vody, protože větší niternost už není. A jestliže Oheň začne vyzařovat směrem ven (jinou šanci nemá), tak kdo je prvním příjemcem? Duše (jinými slovy: vaše mysl). A to je také princip veškerého duchovního léčení. To, co vás může uzdravit (jak se říká: doktor léčí, Pán Bůh uzdravuje) a uvědomte si, že Oheň – to je vaše zdraví, to je vaše vitalita, to je váš život, to je to, co vás oživuje, co vám dává energii, tedy Bůh, Duch je vaše Energie, váš Život. A jestliže začne Duch vyzařovat Svoje Energie, které jsou navýsost svou povahou léčivé (protože to je Život sám), tak první příjemce těchto energií z Ducha je vaše duše (vaše mysl). A co z toho vyplývá? **Jestliže chcete léčit komplexně člověka dle správných postupů, tak nejdříve musíte vyléčit jeho uvažování (jeho mysl).** A ve své podstatě nám nemoc nesesílá Bůh proto, aby nás trápil, ale tím, že máte něj. nemoc, to znamená, že je třeba se nad

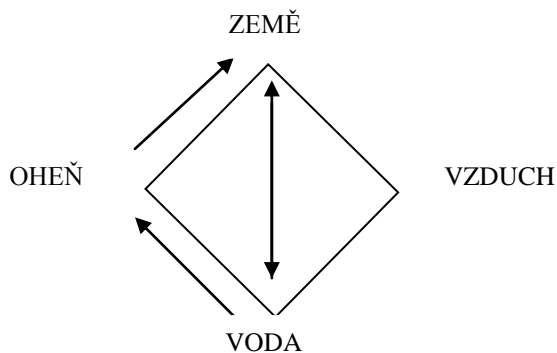
sebou zamyslet. Abychom začali ve své mysli fungovat lépe, měli bychom se snažit věcem lépe rozumět, správně je chápat. To znamená, že nejdříve je příjemce duše, teprve tehdy, když duše (ve své mysli) dostává tyto Božské inspirace, tak na základě toho druhý krok je, že vaše mentální tělo (vaše duše) se obaluje emočním tělem. Protože když začnete správně myslet, tím pádem dáváte do pořádku své emoce. Je ale důležité: **Vy můžete hned, okamžitě ve své mysli něco pochopit, můžete v tuto chvíli okamžitě změnit chápání nějaké skutečnosti, můžete ihned změnit způsob svého uvažování, to můžete okamžitě, ale velice těžko okamžitě změnit způsob fungování vašich emocí (vašeho emočního těla). A to je ten stěžejní moment. Veškerý váš duchovní vývoj či rychlost vašeho duchovního postupu není ani tak bržděn vaší duší (vaší mentalitou), ale vaší emotivitou. Právě proto všechny duchovní nauky zdůrazňují, že se musíte zříct své žádostivosti (nižších emocí).** To je apel. Všímněte si, proč chce někdo hrabat prachy? On ve své mysli velice dobře chápe, že už má tolik peněz, že to do konce života ani neutratí, ani jeho potomci v pátém pokolení, ale to je emoční záležitost, ten mamon. A to se velice těžce mění. Proto jsem vám říkal, že Duch nemůže existovat bez duše, ale jak dochází k té interakci? Skrze zemi (Duch vyzáří něco ze Sebe ven a toto vyzáření přijímá duše). Tím jsem se snažil říct, že interakce mezi Duchem a duší je skrze vnějšek. Proto jsem říkal, že vám to mimo jiné ukazuje, že každá duše, aby mohla provést interakci se svým Duchem, potřebuje být vložena do určitého fyzického těla, anebo musí být umístěna do určitého fyzického prostředí. To není náhoda, že nežijeme v Africe. Aby mohla probíhat interakce naší duše s naším Duchem, tak jsme potřebovali fyzické prostředí Ostravy. A to je vnější prostředí, které nám nejvíce umožňuje interakci mezi naší specifickou duší a naším specifickým Duchem. Musíte se dívat na to, že tady máte čtvereček, kde máte Oheň, země... a v tom jsou ukryty fantastické informace a vy se je musíte naučit vidět a číst je! Jinými slovy: Protože účelem (smyslem) lidského života je to, aby se naše duše dostala do kontaktu s naším Duchem (s Bohem) a hlavně, aby došlo ke sjednocení s Ním. V reálných obrazech to je vztah mezi mužem a ženou (jejich spojení), kdy muž a žena se stávají jednotkou. Proto jsem vám říkal, že **to, co vidíte očima, to není Pravda, to je jenom symbol pro nějakou Pravdu.** To znamená, že vztah mezi konkrétní ženou a konkrétním mužem symbolizuje proces interakce mezi duší a Duchem. Muž je symbol Ducha a žena je symbolem duše. Vztah mezi manželem a manželkou je vyobrazením vztahu mezi Duchem a duší. A každý muž a každá žena má svého Ducha a svou duši, v každém muži je mužství i ženství, v každé ženě je mužství a ženství. A proto jsem vám říkal, že s každým vnějškem souvisí určitá niternost a podle toho, jak jste tu svatbu udělali každý v sobě, čili manžel, jak spojil svého Ducha (své mužství) se svojí duší (se svým ženstvím), tak podle toho se projevuje i ten konkrétní vztah a tak probíhá jeho manželství. Stejně tak u ženy. Podle toho, jak provedla vnitřní svatbu mezi Duchem a duší, podle toho tato žena prožívá vztahy s muži ve svém životě. Takže se nedívejte na to, že mezi mužem a ženou

je ten vztah jenom o tom, abyste měli sex, nebo aby manželka manželovi jen prala košile a starala se o jeho žaludek. **Obrovská překážka na duchovní cestě, která se týká většiny lidí, je to, že mnoho lidí je spolu proto, že se bojí samoty, že nevydrží být sami se sebou. Tak aby nebyli sami se sebou, tak chtějí mít někoho vedle sebe a to je případ u mnoha vztahů, že nesnesou svoji samotu. Ale ten, kdo nesnese samotu, kdo se bojí samoty, tak nemůže poznat Boha. Protože setkání s Bohem je tak hluboký prožitek Sebe samotného, že nemůže být větší prožitek samoty. Čili ten, kdo se bojí své vlastní samoty, tak se bojí Boha a nemůže se s Ním setkat. A to je důležité si uvědomit, že vztah mezi mužem a ženou je symbol pro vztah mezi Duchem a duší.**

Duch je nejnaternější a proto působí směrem ven a jestliže duše se chce setkat se svým Duchem, tak musí jít směrem dovnitř. Voda symbolizuje niternost. Nemůžete jít k Bohu jinou cestou, než cestou vnitřní (niternou).

Opět zopakuji: Úhlopříčka ukazuje, co spolu souvisí a to, co leží uprostřed na cestě mezi nimi, nám ukazuje činitel, skrze který tato interakce probíhá. Čili každá vnější skutečnost souvisí s nějakou niternou skutečností a naopak, každá vnější realita souvisí s určitou emotivitou. Aby nějaké vnější okolnosti (působení) vyvolaly tyto emoční reakce, musí zde jako činitel sloužit duše. My všichni, jak tady jsme, budeme na jednom fyzickém místě (v jednom kině). Ale každý, protože s každou vnější skutečností souvisí něj. emoce, tak jen ten vstup do kinosálu vyvolá v každém nějaké jiné emoce, ale i ten promítající film v každém člověku vyvolá jiné emoce. To je dáno vaším způsobem uvažování. Jestliže ta duše je na nižší úrovni (něj. jednoduchá mysl), tak ta bude reagovat na stupidní film a bude prožíval velice intenzivní emoce. Kdežto duše, která už je na vyšší rovině (má vyšší způsob uvažování), už se nespokojí s každou ptákovinou. Určitě by se zde dalo najít ještě mnoho dalších faktorů (skutečností), o kterých by se dalo dlouho povídat, ale já jsem jen chtěl naznačit, abyste viděli, že to všechno, jak je tady poskládáno, má hluboký smysl.

Směr od vody k zemi:

Každá vnitřní skutečnost se může projevit navenek pouze skrze určitého Ducha. To znamená, že každá vnitřní (emoční, astrální) realita, pokud chce ovlivňovat či způsobovat něj. vnější projevy, tak je to možné učinit jedině skrze určitou individualitu (skrze Ducha). Všimněte si: Vnější události působí na vaše emoce skrze vaši mysl, kdežto vnitřní skutečnosti, pokud chtějí ovlivňovat vnější realitu, tak vždycky musí být někdo, něj. osoba, jedinec, který to provede. Každá vnitřní (emoční) skutečnost musí ustanovit určitou individualitu a skrze tuto individualitu se to může dostat až na povrch. Konkrétněji tento obrazec chce říct: Jestliže někdo ve svém astrálním nebo emočním těle má obrovské nutkání zabít, myslíte, že vy byste to udělal? Ne. Čili každá emoční vnitřní skutečnost, aby se mohla manifestovat navenek, tak potřebuje k tomu vhodného Ducha nebo vhodnou individualitu. Všimněte si, že různé emoční (astrální) síly neustále prostupují veškerý prostor, ale tyto různé astrální či emoční energie nemají vždycky konkrétní projev a výsledek, protože pokud nějaká emoce si nenajde vhodnou individualitu, tak nemá možnost se projevit navenek. Ne každý pocit se může zviditelnit a prakticky uskutečnit. Pokud si tento pocit nenajde vhodnou individualitu, tak není nikdo, kdo by ho mohl uskutečnit. Tímto sálem také neustále procházejí pocity nenávisti a jiné negativní pocity.

Dotaz: Či to jsou pocity a kterých myslí?

Odpověď: To není jenom, kterých myslí, řekněme spíše, kterých bytostí, protože pochopme toto: Každá bytost má všechny tyto úrovně. Vy nejste jenom emotivita, vy jste pořád, neustále Duch, vy jste vnějšek, vy jste tělo, myšlení, duše, emotivita, čili každá bytost toto všechno má. A to, co se vám snažím říct, se neustále vzájemně ovlivňuje, všechny tyto čtyři roviny se neustále ovlivňují. Tedy které bytosti? Bytosti jsou pozitivní a negativní. Některé bytosti mají kvalitní pozitivní myšlenky, kvalitní emoce a když máte kvalitní emoce, tak podle toho, jaké máte emoce, tak vlastně vytváříte svoji identitu a ustanovujete vědomí sebe sama.

Dotaz: Nerozumím tomu, já v tom obrázku stále vidím sebe a když ty říkáš, že ty emoce hledají nějakou vhodnou individualitu, tak pořád nevím, jak to mám pochopit, protože takové emoce už si našly svoji individualitu, v těch, ve kterých vznikají, ne?

Odpověď: Člověk, když vytvoří či procítí nějakou emoci, ona ta emoce není jen pro tebe, ona se šíří kolem tebe a snaží se ovlivnit všechny ostatní. Toto je i účelem magie.

Dotaz: Takže oheň je podvědomí?

Odpověď: Oheň není podvědomí, podvědomí je voda. Země je vědomí, voda je podvědomí (nevědomí), já ale raději používám jiné výrazy, protože to je problém pozemšťanů, že to, co je v nitru, si neuvědomují, protože my jsme převážně orientováni jen hmotně, navenek, proto pro nás má smysl používat takové termíny jako je vědomí a nevědomí (podvědomí). **Země – vnější vědomí, voda – vnitřní vědomí, Oheň – vědomí vlastní individuálnosti, vzduch – vědomí vztahovosti.**

To je vlastně také podstatou magie, to znamená, že každý mág, pokud chce působit na někoho, tak tyto energie musí mít dostatečný intenzivní emoční náboj, ale pokud tato emoce nemá možnost procházet skrze určitou individualitu, která je vnímavá na tyto emoce, tak se nic nestane. Čili pokud něj. mág na vás bude vysílat něj. negativní emoce, ale vaše individualita je navýsost pozitivní, tak to nemůže vyvolat žádné konkrétní výsledky. Toto mágovo působení může přinést konkrétní ovoce pouze tehdy, pokud vaše individualita je přístupná těmto emocím a je na ně naladěna.

Takže pokud působí něj. vnějšek na vaši emotivitu, tak jediné právě skrze vaši duši, skrze vaši mentalitu. Jinými slovy: Deset lidí je ve stejných okolnostech, někdo se tomu směje, má veselé emoce, někdo pláče a má smutné emoce a to je dáno způsobem uvažování každého z nich. Někdo je optimista, tak si třeba prdne a myslí si, že udělal něco obrovského, směje se tomu a má radost. A někdo zase si řekne, že to je trapné a stydí se. A stejně tak naopak: Niternost, aby se projevila navenek, tak si musí najít vhodnou individualitu. A také jsem vám říkal, že váš emoční stav ustanovuje vědomí sebe sama. Jestliže ve svých emocích neustále existuje emoce, kdy vaše Jáství a vaše fyzické se prožívá jako jedna a tatáž emoce (jsou spojené), tak jste ustanovili individualitu, která si sebe sama uvědomuje jako hmotného člověka. Jestliže si dáte své emoce do pořádku a budete si udržovat prožitek, že jste duchovní Bytost, tak váš Oheň (váš Duch) odpovídá skutečnosti a vy se zažíváte jako božská Bytost. Skrze emoce (stav vašeho emočního těla) či skrze emoční atmosféru, kterou uvnitř nosíte, ustanovujete, kým jste, vaše vědomí sebe sama.

Vy můžete být Duch pravdivý, vy můžete být duch falešný. Ale vy nemůžete být bez svého Ducha, nemůžete být bez Boha. Kdybyste si alespoň trošičku neuvědomovali Boha, tak zde nemůžete být. Ztratit Boha a přestat si Ho uvědomovat (své vlastní Já) znamená, že se to projeví tak, že ve zlomku sekundy upadnete do hlubokého bezvědomí. Bůh je přímo vaše vědomí, vaše Sebevědomí Já Jsem. Já můžu vnímat, můžu myslet, kdyby tam nebyl ten pocit vlastní existence, tak nemůžou naskočit další funkce, myšlení, emoce a všechno možné. Ztratit Boha – to znamená se v ten moment octnout v hlubokém bezvědomí (v nicotě). Ale vy můžete tohoto Ducha zažívat v ryzí formě, že naprosto si budete uvědomovat čistě, že Já Jsem Já, anebo toto své vlastní Jáství můžete ještě ztotožňovat s něčím, s tělem, a tím to Jáství pokrécujete (deformujete).

Kvalita vašeho emočního těla určuje úroveň prožívání sebe sama (své individuality) určitým způsobem a na základě toho, jak si sebe sama prožíváte (uvědomujete), tak na základě toho se i projevujete navenek.

V minulých seminářích jsem vám naznačoval, že čistá duše (čistá mysl) se pozná podle toho, kolik myšlenek se týká Boha a kolik myšlenek se netýká Boha. Čili absolutně čistá duše neustále plodí myšlenky, jejichž základním tématem je Bůh. Čím více v mysli vzniká myšlenek, jejichž tématem není Bůh,

tak tím více ta duše je nečistá. Právě proto tyto semináře astrotheologie se snažím koncipovat tímto způsobem, že všechny tyto faktory, o kterých zde hovořím, musí ukazovat duchovní Podstatu. Musí mít na zřeteli duchovní pozadí. Když si vezmete něj. učebnici astrologie, tak hned na prvních stránkách se dozvíte, že existují čtyři živly, znamení ohnivá, vzdušná, zemská a vodní. Ale už se tam nedočtete, co tyto živly znamenají. Hodně se čerpá z klasické středověké astrologie, že oheň je živel horký a suchý. Ale co vám to říká? Když už je to na lepší úrovni, tak už si zjistíte, že oheň je Zdrojem vaší Energie (tvůrčí element). Já se snažím vám říct, co to symbolizuje z toho nejduchovnějšího hlediska.

Živly – funkce a jejich vlastnosti:

Když jsem vám nakreslil čtverec se čtyřmi živly a to, jaké je propojení, tak jsem možná trošičku předběhl události, ale to nebylo na škodu. Tím jsem se snažil vás jenom nalákat, abych vám na tom čtverečku ukázal, kolik moudra se v tom ukrývá. Kdybychom probírali či meditovali nad těmito čtyřmi živly, jak jsou uspořádány v tom čtverci, tak bychom mohli meditovat do nekonečna a pořád bychom objevovali důležité faktory a skutečnosti. A co teprve, když bychom meditovali nad celým zodiakem se všemi dvanácti znameními?

To, co budu říkat, již větší část bylo sděleno, možná, že to doplním o nějaké detaily, ale jsou to zásadní životní myšlenky, či ideje a právě proto si myslím, že je třeba to opakovat do zblbnutí.

Oheň:

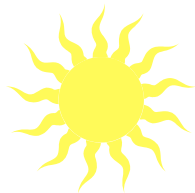
Oheň symbolizuje tvůrčího Ducha v člověku. Záměrně jsem použil ne Ducha, ale tvůrčího Ducha. Nazval jsem (když budeme hovořit, nebo kdyby padl tento termín) toho tvůrčího Ducha v člověku – osobním Kristem. Každý má svého tvůrčího Ducha, jinými slovy: Každý člověk má svého osobního Krista. Osobní Kristus je světelná Bytost, se kterou se můžete setkat v okamžiku klinické smrti. Každý člověk ve svém centru má svého tvůrčího Ducha. A tento tvůrčí Duch, který se nachází v centru vaší bytosti, je Ten, který oživuje člověka, protože tento tvůrčí Duch je Život sám. Oheň symbolizuje tu skutečnost, která vás oživuje, protože tento Oheň je Život sám. On je nejenom to, co vás oživuje, ale Zdrojem veškeré Lásky, veškeré Moudrosti a veškeré Síly v člověku. Veškerou Lásku, Moudrost a Sílu máte jen z vašeho Ohně. To je zdroj všech těchto tří atributů. Obrazněji řečeno: Tento tvůrčí Duch v člověku je příčinou a Zdrojem veškerého Tepla (Láska), veškerého Světla (Moudrost) a veškeré Síly (Vůle) v každé bytosti. Když bude člověk v bezvědomí a vedle mrtvola. Co je typické na té mrtvole? Je studená, zbavená Tepla, když se jí podíváte do očí, není tam Světlo (nevyzařuje), mrtvola je zbavena Síly, Která by mohla hýbat jejím tělem. Čili mrtvolu poznáme podle toho, nebo jinými slovy: Mrtvola je hmotné tělo, které opustil její tvůrčí Duch a poznáte ji podle toho, že toto tělo je studené

(zbaveno Tepla), nemá Světlo (oči jsou tupé) a není tam přítomna ani Síla, Která by tím tělem hýbala. Tedy je to hmotný nástroj, kterého opustil tvůrčí Duch.

Znovu zopakuji: Vidíme, že **hlavní funkce tohoto tvůrčího Ducha je schopnost oživovat (činit živým)**. To je to nejzásadnější. Ale vy si můžete automaticky učinit další závěr, který není nijak převratný, ale přesto si to málokdo uvědomuje: **Nemůžeme hledat nikde jinde Zdroj života v člověku (a nejenom v člověku, ale čehokoliv), než v tomto tvůrčím Duchu.**

V prvním semináři jsem říkal, že jsme všichni skoro mrtví. Většina lidí si myslí, že když mohou hýbat rukama a kroutit hlavou, že jsou dostatečně živí. Pocit životnosti se dá stupňovat do nekonečna. Tento pocit budete stupňovat právě tím čím dál silnějším uvědomováním si svého Ohně. Když jsem se setkal v meditaci se světelnou Bytostí, tak zdrcující na té světelné Bytosti byla intenzita Lásky, kterou tento osobní Kristus chová k člověku. To byla nepředstavitelná intenzita Lásky, ničím nepodmíněna absolutní Láska. Tehdy jsem si uvědomil, že **intenzitou Lásky, Kterou zažíváte, čili jinými slovy intenzitou Ohně, Který zažíváte, je dána intenzita vaší životnosti. Jestliže necítíte Lásku, jste mrtví. Jestliže cítíte trochu Lásky, už máte větší pocit životnosti, když cítíte silnou Lásku, tak máte silný pocit životnosti a to se dá stupňovat do nekonečna.** Protože Bůh je nekonečná Láska, tak i my můžeme do nekonečna stupňovat svoji Lásku a tím pádem i svoji Životnost. Takže naše životnost je dána jednak intenzitou Lásky, intenzitou naší Moudrosti a intenzitou naší Vůle. To je velice zásadní duchovní skutečnost, kterou jsem zde říkal už 50x, tak ji řeknu přesto i po 51: Říkal jsem, že každý člověk má svého tvůrčího Ducha (osobního Krista). Ale těchto tvůrčích Duchů je nekonečné množství. Každý člověk, každá bytost má v sobě tohoto Jednoho tvůrčího Ducha. Ale všichni tito tvůrčí Duchové (osobní Bohové) pocházejí z Jednoho Jediného tvůrčího Ducha a tohoto Jednoho prapůvodního tvůrčího Ducha (ze Kterého potom vznikají ti jednotliví další osobní Bohové) jsem nazval – Kosmický (Univerzální) Nejvyšší DUCH (Kosmický Kristus). Abychom věděli rozdíl mezi osobním Kristem a Univerzálním Kristem. A tento Nejvyšší tvůrčí Duch, ze Kterého potom vznikli ti ostatní Duchové, to byl ten Duch, Který žil v člověku, který se jmenoval Ježíš z Nazaretu. Abychom si uvědomili rozdíl mezi námi a Ježíšem Kristem. V nás žije jednotlivý tvůrčí Duch, kdežto v Ježíši z Nazaretu žil ten Nejvyšší tvůrčí DUCH, ze Kterého vznikli všichni ostatní tvůrčí Duchové. To je velice důležité duchovní uvědomění.

Já jsem říkal, že nejlépe tuto skutečnost zvýrazňuje Slunce a Jeho paprsky. Vhodnější symbol pro schématické znázornění není.

Jeden paprsek - osobní Kristus (jednotlivý tvůrčí Duch)
Celý kotouč - Kosmický Kristus

Je sluneční kotouč Slunce? Je.

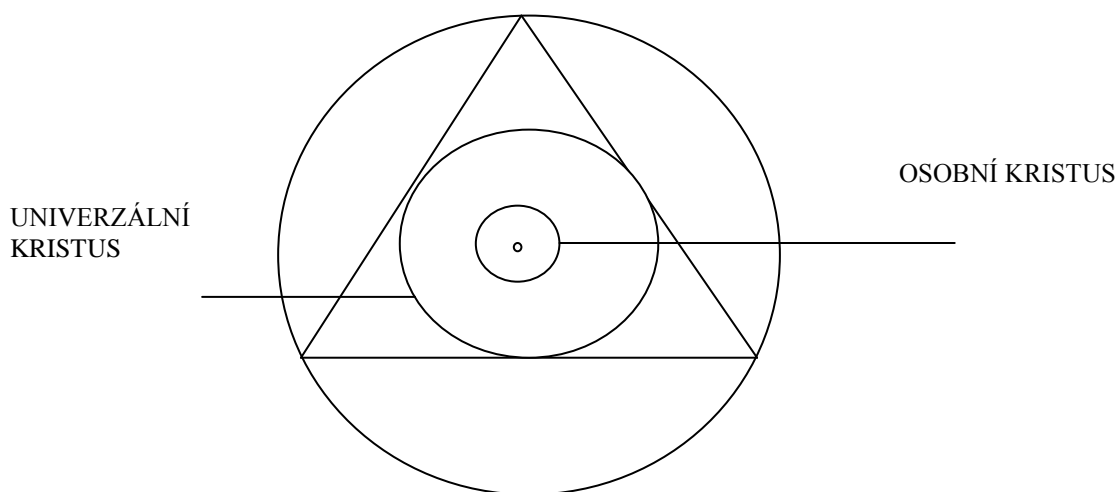
Je sluneční paprsek Slunce? Je.

Takže vidíte, že jak ten kotouč, tak ten paprsek jsou stejné podstaty. Takže jestliže sluneční kotouč je symbolem tvůrčího Boha, tak paprsek je také symbol tvůrčího Boha. Čili tvůrčí Duch v nás je Bůh, stejný Bůh, jako byl v Ježíši Kristu. Paprsek i kotouč jsou pořád stejné podstaty. Ale je tady jeden zásadní rozdíl, který spočívá v tom, že **tento kotouč je Zdrojem všech paprsků. Kdežto tento jednotlivý paprsek je pouze jenom určitý aspekt tohoto kotouče.** Samozřejmě, že nějací duchovní egoisté se s tím nespokojí, protože nesnesou tu myšlenku, že by mohl existovat větší Duch. To jsou zvláštní stavy, protože když si začnete uvědomovat svého tvůrčího Ducha, tu světelnou Bytost v sobě, vy najednou začnete prožívat v sobě vlastní Božskost. Když si začnete uvědomovat, že to je vaše pravé Já, tato světlená Bytost, tak vy začnete prociťovat, že vy jste Bůh a to je takový pocit vlastní velikosti, to je takový pocit Moci, a do toho vám někdo řekne: No jo, ale ty jsi jenom ten paprsek, je to sice božské, ale tady je ještě nějaký kotouč, který je ještě větší, než jsi ty. Mnoho duchovních bytostí to neuneslo a hlavně Lucifer. Když vy cítíte svoji Božskost, svoji vlastní velikost, tak někdo to trošičku až bolí si připustit myšlenku, že je ještě větší Bytost, než jste vy. To byl ten důvod, proč Lucifer prchl, a začal s Bohem jakoby bojovat, protože nesnesl to pomyšlení, že by mohl být ještě někdo větší, než on. Každá věc má rub a líc. Dobře, takže v Ježíši Kristu žil tvůrčí Duch, Který třeba byl větší, než já. Mohl bych mu to závidět, ale já Mu to nezávidím, protože, a to je právě ten rozdíl, představte si, že ten kotouč, který symbolizuje tu tvůrčí Ideu, Která byla na počátku Boží tvorby (Slovo, Které bylo na počátku) a skrze Slovo jsou učiněny všechny věci. Ale tato prapůvodní prajediná tvůrčí Boží Idea (tento Kosmický Kristus, Kosmické Slovo) má v Sobě nekonečné množství vlastností (atributů). Každý tento paprsek je něj. speciální vlastnost, kterou vyzářila tato Idea. Čili být jenom částí Boha je velmi fajn. Já jsem to právě vysvětlovat na příkladu rodiče a dětí. Co to je, ta rodová linie? Rodiče, děti, vnuci atd.? Představme si něj. rodiče, který má schopnost kreslit, psát básně, má schopnost být dobrý matematik, ale on to má všechno v sobě, ale jenom v něj. průměrném stavu. To je ten kotouč. Tam je všechno, ale zatím jenom v něj. průměrném stavu. A on právě proto má děti, které z něho podědí tyto schopnosti, ale ten jeden syn se zaměří na to malování, ten druhý syn se zaměří na psaní básní a ten třetí se zaměří na matematiku. Čili oni jsou

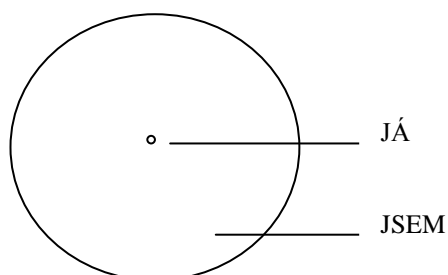
jakoby už jen kousek z něho, už se nezaměřují na všechny jeho schopnosti, ale zaměří se jen na jednu tuto schopnost, čili jsou do jisté míry omezeni, menší než ten kotouč, ale tuto vlastnost rozvedou do daleko větších schopností. Oni se začnou specializovat, mnoho věcí vypustí, ale zaměří se jen na jednu a v té to dotáhnou tak daleko, že tomu kotouči se ani o tom nesnilo. Takže z jedné stránky můžeme být smutní, že je Někdo, Kdo je větší než já, ale z druhé stránky můžeme být rádi, že dokážeme věci, které nedokáže ani ten největší Bůh. Proto vždycky Ježíš Kristus (ve Kterém žil ten kotouč) říkal: Vy jednou budete dělat věci větší, než Já sám. Protože my jsme jenom určitý aspekt toho Nejvyššího Boha, každý z nás se jenom zaměřuje, či zosobňuje určitou vlastnost a tím, že se nemusíme rozptylovat vším ostatním, protože On musí znázorňovat všechny aspekty, my se zaměříme na jednu vlastnost a tu rozvíjíme do největší specializace. Sluneční paprsek je stejné podstaty jako je sluneční kotouč, my máme v sobě všechny tyto aspekty jako Bůh, ale výhradně se zaměřujeme jen na určitý atribut Boha (určitou Boží vlastnost). Tím pádem jsme schopni v této určité oblasti dosáhnout větších výkonů, než ten Nejvyšší tvůrčí Duch, protože On se musí starat o všechno. My si spoustu věcí vypustíme a zaměříme se na tu jednu, jako specialista, tím, že se zaměří na tu jednu, tak je schopen se dostat do větší hloubky.

Takže v Ježíši Kristu žil tvůrčí Duch, Který je symbolizován tímto kotoučem. To je důležité vědět, co se týče toho poznání, protože jsou různé nauky, které tvrdí, že tady jsou nějakí boží avatarové a že takových vysokých duchů, jako byl Ježíš Kristus, že tady bylo víc krát. Ne. Ve všech jiných byl paprsek, kdežto v Ježíši Kristu žil ten celý kotouč.

To je jedna zásadní skutečnost, kterou jsme si ujasnili – rozdíl mezi slunečním kotoučem a paprskem. To je, když se říká, že v každém člověku je Boží jiskra. Ale to jsme si udělali rozdíl mezi tím osobním tvůrčím Kristem a tím Univerzálním Kristem. Ale chci zdůraznit, co již zde bylo řečeno, když jsem kreslil symbol pro Boha:

Menší kruh symbolizuje osobního Krista, větší kruh symbolizuje Univerzálního Krista. Když jsme se začali bavit o Ohni, tak jsem mluvil o tvůrčím Duchu. To znamená, že tím slovem „tvůrčí Duch“ nebo-li Kristus mám na mysli Boha, Který už se projevil. To Světlo, ta světelná Bytost je Bůh v projevu. Ukázal se, projevil se. Ale druhá věc je Duch neprojevený. A tento neprojevený Duch, Kterým jsme se zabývali obzvláště v 1. semináři, a to je to, co se nazývá Já Jsem.

Je dobré znát tyto rozdíly mezi projeveným Bohem (tvůrčí Idea, světelná Bytost) a neprojeveným Bohem (Já Jsem). Někdo používá výrazy – čisté Bytí, ale právě ten pocit Já Jsem, když to zažijete, tak zjistíte, že jste Někdo, Kdo naplňuje veškerý prostor. Když zažijete svoje Já Jsem, svoje pravé Jáství, tak si uvědomíte, že v celém vesmíru existuje jenom jedna jediná Bytost.

Zopakuji svoji osobní zkušenost: Jdu městem, na náměstí vidím, jak se to tam hemží lidmi, najednou vznikla myšlenka – tady je dnes spoustu lidí. Vnitřní hlas mi říká: Tady je spoustu lidí? Tady je spoustu těl. Ale jediná živá Bytost jsem tady Já. A víc živých Bytostí není, je pouze jedno jediné Já. Já jsem pořád šel, stále mi to vrtalo hlavou, stále jsem nad tím myslel a jak jsem tak myslel, najednou mi začalo brnět v páteři, šlo to nahoru a v oblasti srdce nastala exploze (srdeční orgasmus, blaženost) a rozletěl jsem se do prostoru a najednou jsem si sebe uvědomoval, že jsem neviditelná Bytost, Která naplňuje veškerý prostor, všechno je ve Mně, domy, stromy, nebe, Slunce, lidé, všechno, co je, je ve Mně, Já tím vším procházím, vším tím prostupuji, jsem ničím nepodmíněný, protože jsem Bytí samotné, Já Jsem Ten, Kdo umožňuje bytí čehokoliv, kdybych nebyl Já, tak nic nemůže existovat. Velice osvobozující pocit. To je to Já Jsem. A právě toto Já Jsem nemůže zůstat jen v tom stavu Já Jsem, Já existuji a nic víc. Toto Já Jsem má potřebu se nějak projevit, něco dělat, právě proto jako kdyby se stáhlo do nějakého centra, jakoby do jednoho bodu a tím vznikne to počáteční Světlo. Na počátku bylo Slovo. Toto Já Jsem pojme svou tvůrčí Ideu. Dá se říct, že tato tvůrčí Idea, toto prvotní Světlo, to je toto Já Jsem, Které vstoupilo do projevu. A tato prvotní tvůrčí Idea, čili Já Jsem se projevil Světlem (to je ten kotouč) a ten trojúhelník říká, že toto prvotní Světlo, tato prvotní tvůrčí Idea je trojjediná: Láska (v křesťanské terminologii – Bůh-Otec), Moudrost (Bůh-Syn), Vůle (Duch Svatý). Tato tvůrčí Idea je trojjediná a má tři aspekty. To jsem chtěl zdůraznit, abyste si ujasnili rozdíl mezi tím tvůrčím Duchem a neprojeveným Duchem. Těch různých duch. nauk je hodně a je v tom strašný zmatek, člověk,

který není v tom vzdělaný, může mít z toho chaos, např. jeden velký mystik, Eduard Tomáš, který s Mílou Tomášovou stále hovořili o Já jsem – čirém bytí, a mám pochybnosti, jestli Ho zažili správně. Oni dokonce někde prohlásili, že oni Krista nepotřebují, čili toho tvůrčího Ducha, protože oni už jsou dále. Protože oni se dostali až za toho tvůrčího Ducha, čili k tomu samotnému Já Jsem, a stejný názor měl i K. Minařík. Ale jestliže toho Boha správně chápete, tak zjistíte jednu věc, ještě řeknu, že duše je symbolizována vzduchem a tvůrčí Duch je symbolizován Ohněm, tak ten neprojevený Duch, toto Já Jsem je éter. Takže kdo to Božství prožil, tak zjistil, že ten neprojevený Bůh i ten projevený Bůh se nedá oddělit. To Já Jsem, nebyla vteřina, aby bylo Já Jsem, Které nepojalo tuto tvůrčí Ideu. Ta tvůrčí idea, ten tvůrčí Bůh (Kristus) je věčně stejný jako to Já Jsem, to se nedá oddělit, to jsou dva aspekty jedné a té samé skutečnosti. Nemohou stát ve vesmíru, kdyby bylo Já Jsem, Které by netvořilo. Ono nikdy nebylo, vždycky bylo Já Jsem, Které se projevovalo touto světelnou Bytostí, tou tvůrčí Ideou a skrze tuto tvůrčí Ideu vytvářelo všechno ostatní. Tento tvůrčí Duch ani nebyl nikdy bez své duše, i ta duše je stejně věčná jako Bůh sám. Protože když ten tvůrčí Duch, což je nějaká Idea, jak by tato Idea mohla něco vytvářet, kdyby neměla hned od počátku něj. mysl, ve které by se mohla promýšlet? Takže duše je stejně tak věčná jako Duch. A ten tvůrčí Duch je stejně tak věčný jako toto neprojevené Já Jsem, to jsou pořád tři skutečnosti, které se týkají jedné a té samé Bytosti. To je dobré si uvědomit. Takže pokud hledáme Boha, tak Ho musíme hledat a prožívat komplexně. Někdy se stane, že v určitém stavu vývoje zažijete jen určitý aspekt Boha, třeba že Ho zažijete jen jako to Já Jsem – čisté Bytí, nebo Ho zažijete jako tu světelnou Bytost v sobě, někdy Ho zažijete jako něj. andělské bytosti a už z toho děláte celou Pravdu. Je tedy třeba Ho prožívat komplexně.

Oheň:

Projevené Já Jsem symbolizujeme Ohněm. Tady se dostáváme k druhé důležité vlastnosti Ohně, kromě toho, že tento **Oheň (tato tvůrčí božská Idea) je Zdroj života, je To, co oživuje, jakýkoliv hmotný projev, i myšlenkový**, tak druhá věc je, že toto Já Jsem, když se chce projevit, tak se stáhne vždy do centra, úplně nejvýstižněji by to mělo být, že kruh symbolizuje věčnost a nekonečno, čili Bůh je věčný a nekonečný a pokud tento neprojevený nekonečný věčný Duch chce tvořit, tak první, co udělá, je, že se stáhne do jednoho bodu. Bůh působí (a to je důležité) skrze bod. Protože bod je symbolem mnohosti nebo jednoty? Jednoty. A Bůh vždycky na počátku stvoří jednotu. V Bohu je všechno v tom tvůrčím centru je všechno v jednotě. Další důležitou vlastností Ohně je to, že Oheň představuje samotný Střed, jinými slovy: Centrum člověka a jakékoliv jiné skutečnosti. Pro někoho je to jen takové hození bezcenných myšlenek, ale je strašně důležité si uvědomit, že **Oheň symbolizuje Střed – Centrum jakékoliv bytosti**. Ten tvůrčí Duch je uprostřed vaší bytosti, v samotném středu. Co to znamená – být v centru? Jinými slovy to je ta Nejhlubší Niternost. Větší

Niternost už nemůže být. To je samotný Střed, samotné „Dno“. **Důležitým symbolem Středu (Centra) je (např. jako ve státě je hlavní město) srdce.** Vy si ani neuvědomujete, když říkáte srdce, že vlastně hovoříte o centru – o středu. Když řeknu srdce, mám na mysli střed – centrum jakékoliv bytosti.

Zopakuji: Když toto Já Jsem, tento neprojevený Duch se chce projevit, tak se stáhne do jednoho bodu a skrze tento bod vytváří vše ostatní. A protože Oheň – tento tvůrčí Duch představuje samotný Střed kterékoliv bytosti, odtud vychází to rčení, že Boha nalezněš ve svém srdci, jinými slovy: Boha nalezněš pouze ve středu své vlastní bytosti (v tom nejhlubším nitru), protože On sám je tímto Středem. Oheň je Střed a Střed je Nejhlubší Nitro. Oheň je Nitro Nitra. Vůči Středu (vůči vašemu srdci) je už všechno směrem navenek. Jestliže srdce symbolizuje váš samotný Střed, tak všechno ostatní je už vůči srdci směrem ven. Symbolika v přírodě: Jakékoliv ohně, ať je to Slunce, či něj. táborák, svíčka, všimněte si, pořád stejný princip: Je zde něj. centrum, střed, ze kterého všemi směry vyzařuje Teplo a Světlo (Láska a Moudrost a Síla, což je Vůle). To je právě to, co Oheň činí Ohněm, že je to něco, co je v centru dění a z tohoto centra všemi směry se vyzařuje Teplo, Světlo a Síla. **A tento Oheň tím pádem je použit pro vašeho tvůrčího Ducha, Který je taky v srdci (v centru vaší bytosti) a Který vyzařuje z vás vaši Lásku, Moudrost a Vůli. A co dělá vaše duše? Bere to? Oheň ve vás to neustále vyzařuje, ale otázka je, jestli vaše duše to přijímá?** To je ten zásadní moment.

Třetí vlastnost je: Když máte něj. střed a máte dva človíčky, kolik lidí se může najednou octnout v tom středu, když tam chce někdo vstoupit? Jenom jeden. To znamená, že centrum (střed) souvisí s jednotkou, čili právě proto **Oheň symbolizuje také individualitu.** Oheň je symbolem pro neopakovatelnou jedinečnost každého člověka. Oheň vám říká, že jste neopakovatelná jednotka, protože v každém člověku je jen jeden paprsek toho prapůvodního duchovního Slunce.

Dotaz: Když je u svíčky ten oheň, nesedí mi ta Moudrost, protože když dáš ohni tisícikorunu, tak ji spálí a když tam dáš uhlí (dřevo), tak to taky spálí, takže oheň neumí rozlišovat, ne?

Odpověď: Uvědom si, že oheň vyzařuje Světlo. A kdyby nebylo Světlo, tak nevidíš. Světlo ti dává možnost vidět, vědět, čili chápat – být moudrý. To je trošičku jinak, to co jsi řekl, to je také důležitá vlastnost ohně – schopnost očišťování, a co to je? Něco spálit, něco očistit? Když zapálíš tu bankovku, nebo papír či dřevo, co se stane, hoří ten papír nebo to dřevo? Nenastává ten proces, že se nejdříve z té pevné látky uvolňují něj. plyny a teprve ty plyny začnou hořet? Když zapalují dřevo, nehoří ta pevná látka, ale vlivem toho tepla se začnou z té pevné látky uvolňovat plyny a teprve tyto plyny začnou hořet. To říká velice důležitou věc: Proces spalování nám jen naznačuje a co už nelze zplynit, zůstane jako popel. To už se nedá zplynit a nemůže to už shořet a to vám říká, že oheň (Duch) se snaží ve vás uvolnit z vaší bytosti to, co je hořlavé,

jinými slovy, co samo se může stát ohněm (Bohem), co se dá zbožštit ve vás a to, co nelze zplynit a tím pádem to nemůže hořet, co se ve vás nedá zduchovnit, to zůstane jako nepoužitelná škvára.

Oheň poukazuje na individualitu, na neopakovatelnost každé bytosti. Přesto existuje pouze jedna jediná možnost, že několik individualit se jakoby mohly octnout v jednom bodě. A sice tato možnost je, když se tento člověk (či jakákoliv bytost) sjednotí se středem všech středů (s Univerzálním Kristem). každý tvůrčí Duch může jakoby na určitou dobu zažít sjednocení s tím nejvyšším Duchem (nejvyšším Kristem) a potom, dá se říct, se člověk sjednotí se všemi individualitami. **Střed, kromě toho, že představuje individualitu, tak také představuje stav sjednocení.**

Shrnutí: Když budete vidět pod ohněm zvěrokruh, tak si uvědomte, že oheň symbolizuje vašeho tvůrčího Ducha, že **oheň symbolizuje To, co vás oživuje, To, co vám dává vaši Lásku, Moudrost, Sílu; že představuje váš Střed (Centrum), že představuje vaši neopakovatelnou Individualitu a stav sjednocení.**

Symbyly v přírodě:

Co nám symbolizuje, když se díváme na hvězdy na obloze?

- Hvězdy nám říkají, že těch tvůrčích Duchů je nekonečné množství. Každá hvězda je Slunce. Přesto nesmíme nikdy zapomínat, že všechna tato Slunce pocházejí z jednoho jediného Prapůvodního SLUNCE.

Když svítí Slunce, proč nevidíme hvězdy? (Odpověď: Svítí silněji, protože je nejbližší). A co nám to říká? Až budete mít dostatečně vyvinutou schopnost abstrakce, tak zjistíte, že všechno má hluboký duchovní význam. Kterého tvůrčího Ducha si máte všimnout? Toho, Který je nejbližší. Který tvůrčí Duch je vám nejbližší? Ten, Který je přímo ve vás. Nemáte se dívat na něj. jiné hvězdy (něj. jiné tvůrčí Duchy).

Já jsem přece říkal, že každý oheň vyzařuje svoji energii všemi směry, ale současně musíte uznat, že plamen ohně směřuje nahoru. To je důležitý symbol, který se nám snaží říct, že oheň je tvůrčí Duch, který je v nebi (Oheň je duchovní Podstata), snaží se dostat od země pryč (do Ducha).

Teplá kapalina stoupá nahoru. Proč? Protože teplo je symbolem Lásky. Vzduch, myšlenky, které jsou proteplené Láskou, směřují k nebi (k Duchu), kdežto studený vzduch, tedy myšlenky, které jsou bez Lásky, jdou ke hmotě, protože hmota umrtvuje, ubíjí Lásku, kdežto Duch oživuje. To nejsou náhodné symbyly. Oheň, nebo-li tento tvůrčí Duch (Bůh v nás) je kde? Ve středu. Čili správně by mělo být nakresleno, že oheň je ve středu toho čtverce.

Oheň symbolizuje vašeho Ducha, ale ten Duch může být Pravý, ale také může být falešný. To je dáno tím, že ten oheň na obvodu čtverce vám ukazuje na intenzitu, s jakou si uvědomujete svůj střed (svého Ducha) V každém člověku v jeho středu se nachází božská Bytost (světelná Postava). Ty světelné Postavy jsou stejně kvalitní. Můj Bůh je stejně tak

kvalitní jako osobní Kristus kohokoliv jiného, to je božská záležitost. Ale ne každý člověk si uvědomuje ten svůj vnitřní Oheň!

Když kreslíte horoskop, tak planety v ohni vám ukazují, že vy musíte toho Ducha ve vás zesílit! Aby vás to nemátlo, ten oheň jakožto živel v konkrétním horoskopu vám ukazuje intenzitu, s jakou si uvědomujete Střed své bytosti. Jestliže někdo si neuvědomuje své vlastní Božství, ten oheň bude velice slabý, nekvalitní a čím více ten člověk si uvědomuje sám Sebe (svůj Střed), tak ten oheň je čistší. Nicméně je to pořád oheň, který vám poukazuje na vědomí si své vlastní pravé Totožnosti. A naše pravá totožnost je ta světelná Postava. V průběhu vaší duchovní evoluce ten oheň ve vás se stává čím dál silnější a silnější a to je dáno tím, jak si sebe uvědomujete (svoji jednotu a svoji totožnost s tou centrální Skutečností). To není řečeno, že když máte oheň v horoskopu, že jste božští. Ten živel v horoskopu jen poukazuje na intenzitu, s jakou si ten svůj Střed uvědomujete. Buď je ten oheň kvalitní, nebo je nekvalitní. Někdo si uvědomuje Střed své bytosti dostatečně silně, tak jeho oheň je silný a kvalitní, pokud si ale ten člověk neuvědomuje vůbec tuto světelnou Postavu v sobě, tak ten oheň je nekvalitní. Bezprostředně souvisí vzduch – naše duše:

Vzduch:

Vzduch symbolizuje lidskou duši. Tady si vzpomínám, když Ježíš Kristus chodil po zemi a říkal něco farizejům o duši a oni říkali: Jakže? My jsme si mysleli, že duše a Duch je jedno a to samé. Takže zjistíte, že mnoho lidí, kteří se zabývají duch. věcmi, si dostatečně neuvědomují, jaký je rozdíl mezi Duchem a duší a k čemu slouží Duch a k čemu slouží duše. Vzduch symbolizuje lidskou duši a jinými slovy: Lidská duše, to je lidská mysl. Proč potřebuje každý Duch mít svou duši? Protože my jsme řekli, že tento tvůrčí Duch má 3 kvality a je trojjediný, má 3 aspekty (Lásku, Moudrost a Vůli). Zaměříme se jenom na tu Lásku: Duch (světelná Postava), který je v centru naší bytosti, je Láska sama. Představte si, kdyby byl jen tvůrčí Duch a On má potřebu milovat (protože je Láska sama) a nebude nikdo, s kým by tu Lásku mohl prožívat, tak co by se stalo? Zažil někdo z vás ten stav, kdy jste byli naplněni Láskou a nebyl nikdo, s kým byste mohli tu Lásku sdílet? Zažil to někdo, jaká je to bolest? Takže je jasné, že ten tvůrčí Duch musí mít někoho, komu může dávat tu svoji Lásku, potřebuje někoho, na koho může vyzařovat svoji Lásku a to je duše. Dá se říct, že duše je nádoba, do které se shromažďuje to, co vyzařuje Duch. Duch má tendenci ze Sebe vyzařovat směrem ven (je Dárce), Bůh je dávání samo. Bůh neumí nic jiného než dávat. A to je obrovský rozdíl mezi Duchem a hmotou, hmota chce jen brát a Duch chce jen dávat. Není větší Dárce než Bůh. Ale jestliže existuje něj. Dárce, tak co potřebuje Dárce? Aby existoval něj. příjemce. Tak si představujte vztah mezi Duchem a duší. Duch je Ten, Který ze Sebe vyzařuje a duše je ten příjemce, který to přijímá. Duch nemůže ty své dary, své Energie vyzařovat do vzduchoprázdna. On potřebuje někoho, kdo to přijímá.

Tady vidíte první zásadní moment: Tím, že Duch má k dispozici něj. duši, a protože On vyzařuje neustále směrem ven, tak duše je příjemce toho, co Duch vyzařuje směrem ven, tak kde je ta duše, je směrem ven od Ducha nebo je v Duchu? Duše je už vně Ducha, čili je to jakoby obal Ducha. **Skrze duši může Duch prožívat vzájemnost – vztahovost.** Existence duše umožňuje Duchu prožívat vztah. Tím, že jako Duch mám plno Lásky, tuto Lásku mám potřebu vyzařovat, to je Moje přirozenost, tak také chci, aby tu Moji Lásku někdo přijímal. Abych měl konkrétního příjemce. To je funkce duše ve vztahu k Duchu. Tím, že je duše, má Duch možnost někoho obdarovávat, čili má možnost být ve vztahu. Právě proto i v té klasické astrologii vždycky vzdušná znamení souvisely se vztahy. Ale tam se bral vztah jen mezi mnou a jiným člověkem. Ne. Vy musíte nejdříve chápat to duchovní pozadí. Je to vztah mezi Duchem a duší. Teprve duše umožňuje Duchu tuto zkušenost vztahovosti a vzájemnosti. To je důležitá funkce vzduchu. Kromě toho, že symbolizuje naši duši (mysl), tak také umožňuje vztahovost (vzájemnost). A právě proto i v astrologii vzdušná znamení ukazují na to, jak umíte fungovat ve vztazích (jak dokážete být sociální). **Kromě té vzájemnosti duši Duch ještě potřebuje k velice důležité věci: Ted' jste Duchové a ze Sebe vystupujete (vyzařujete) ven. Vidiš se? Kdyby Duch neměl duši, tak se nemůže vidět. Protože tím, že Duch je samotné Centrum, nic hlouběji už nemůže být a povaha Ducha je taková, že může jen vystupovat ze Sebe směrem ven, On by se nikdy neviděl. Když chcete spatřit svoji tvář, tak potřebujete zrcadlo. A tam se teprve odráží vaše podoba. Takže duše slouží jako zrcadlo Duchu, čili teprve v duši Duch spatřuje Sám Sebe. To je důležitá věc. Duše je zrcadlo Ducha, kde se může spatřovat.** Jinými slovy: Teprve duše umožňuje Bohu (duchu) mít něj. podobu. Ježíš Kristus také říkal: Tak jako tělo je tělem duše, tak duše je tělem Ducha. Jinými slovy: Duch se odívá svou duší, čili dá se říct, že jako kdyby duše byla tělem pro Ducha a tím vlastně Duchu umožňuje mít podobu. Duše je tělem Ducha a teprve v duši může Duch spatřovat Sám Sebe. Z psychologického hlediska: Oheň je sféra tvůrčích božských Idejí. V každém z nás je ta tvůrčí Idea (tvůrčí božský princip). V tvůrčím Duchu (v kotouči) je těch tvůrčích principů nekonečné množství. V každém z nás je jeden tvůrčí princip. Proto jsem vám říkal, že ta hvězdná obloha se spoustou hvězd vám ukazuje, že každé Slunce představuje toho jednoho konkrétního tvůrčího Ducha a všechny tyto principy mají Zdroj v jednom prapůvodním Slunci. Oheň – určitá tvůrčí Idea, co potřebuje? Mysl, ve které se tato Idea může promýšlet (zrcadlit). To je to, co jsem od malička cítil, že existuje rozdíl mezi Ideou a myšlenkou. Idea je něj. určitý princip, který v sobě obsahuje potenciálně být promýšlen do různých myšlenkových podob. Každá idea může být promýšlena do různých myšlenkových podob. To je pořád vztah mezi Ohněm a vzduchem (Duchem a duší). Jestliže ten konkrétní osobní Kristus je zosobněním něj. božské Ideje (tento tvůrčí Duch ve vás), tak On potřebuje duši (lidskou mysl), ve které se tato Idea může promýšlet do různých myšlenkových podob. Řeknu

vám něj. Ideu: Svoboda. To je Idea. Ale ještě nemá žádnou podobu. Ale přesto – Idea svobody je věčná. Idea svobody nevznikla, Idea svobody – to je věčná Idea, která je stejně tak věčná jako Bůh a je to svým způsobem určitá vlastnost Boha. Ale tato Idea svobody potřebuje mysl (duši), ve které se může promýšlet. A já vám řeknu jednu myšlenkovou podobu (obraz) této Ideji: Peníze osvobozují. Další: Osvobodit se od tělesných žádostí. To by řekl něj. jógin. Všimněte si, tato Idea svobody může být promýšlena do nekonečného množství myšlenkových podob. Každá mysl si může zrcadlit tuto Ideu úplně jinými myšlenkovými obrazy. Uvědomujete si, že Duch potřebuje mysl (duši) aby mohl vytvářet konkrétní obrazy? Tato Idea, když vstoupí do určité duše (sféry mysli), tak u prvních andělů (to byly čisté bytosti) tato Idea se hned zobrazila správnou myšlenkou, hned věděla, že svoboda je Bůh, že svobodný je ten, kdo je v kontaktu s Bohem. Být s Bohem, být u Boha znamená být v nejvyšší Svobodě. Ti andělé to hned věděli, ale postupem času došlo k zaneřádění těch myslí, duše se znečistily, takže když dnes taková Idea svobody vstoupí do nečisté mysli, tak vznikne taková deformovaná myšlenková podoba – peníze osvobozují. Ten proces, když Idea vstoupí, nebo když Duch na Sebe bere duši (myšlenkovou podobu), tak vy musíte mít přece zpětnou vazbu, jestli ten obraz, který ve vaší mysli vystoupil, jestli je správný nebo ne. Tím, jak něj. Idea vstoupí do vaší mysli, tak automaticky to ve vás vyvolá něj. emoční reakce. Mysl (duše) jakoby zrcadlí Ducha. Když vezmete to zrcadlo a teď tam vidíte tu svoji podobu, tak to ve vás určitě vyvolá něj. reakci. Duch vyzařuje určité Energie, ty vstupují do duše, tato Idea se začne zrcadlit v mysli a následuje voda, čili toto zrcadlení ve vás hned musí vyvolat něj. emoční reakci. A právě úroveň těchto emočních reakcí vám hned nese informaci: Zrcadlíte, vytváříte správné myšlenky? Chápete správně tuto Ideu? Ta emoční reakce vám hned dává zpětnou vazbu, jestli ty myšlenky, které vznikají ve vaší mysli, správným způsobem zrcadlí tuto Ideu. Myšlenka dává Ideji určitou podobu. Váš tvůrčí Duch, Který je v centru vaší bytosti, tento Oheň z Boha, teprve skrze vaši duši (mysl) dostává podobu (tvar). Duše je tělem Ducha. Kdyby se vám zjevila něj. božská Bytost, tak byste viděli jenom Světlo. Ale tím, že ta božská Bytost má i duši, tak se vám může projevit postava s vlasy, s rukama, s nohama. Teprve skrze duši Duch má možnost mít podobu. Každá Idea teprve vstupem do sféry mysli může získat nějakou myšlenkovou podobu, čili určitý obraz. To je velice důležité, abyste ve vztahu ke vzduchu viděli tyto funkce. Jednak duše umožňuje Duchu prožívat určitou vztahovost (mít možnost někomu dávat), druhá funkce duše je ta, že umožňuje Duchu mít podobu (slouží Mu jako zrcadlo, ve kterém se Duch může zrcadlit). Tvůrčí Duch, Který teprve ve své duši spatřuje Svou krásu. A to vám všechno ukazuje, že všechno má svůj duchovní podtext. Říkal jsem, že muž symbolizuje Ducha, žena duši, a dále jsem říkal, že teprve skrze duši může Duch patřit na Svou krásu, protože duše Mu dělá zrcadlo, tak proč si myslíte, že ženy jsou obdařeny větší krásou? Proč se říká, že jsou hezčí pohlaví? To je jen vystižení tohoto principu, že teprve v duši Duch může spatřovat Svou krásu. Na

té reálné rovině je to vyobrazeno tak, že žena jako symbol duše, Duch jako muž a právě proto na té ženě vidí muž tu svoji krásu. Je pravda, že ten boží tvůrčí Duch je Zdrojem všeho, je Zdrojem veškeré Krásy, ale teprve Jeho zrcadlo (Jeho duše) mu umožňuje tuto Krásu vidět. Proto, když Adam byl uspán, tak z jeho žebra byla stvořena Eva – žena, to je ten proces, když Duch si vytváří svoji duši, tak byl fascinován a zamilovaně hleděl na tu svoji Evu. Tam teprve viděl ten duch v té duši svoji krásu. Všimněte si, že v bibli je napsáno, že tato první žena se jmenovala mužatka, protože z muže byla vzata. A tato žena je příčinou, že muž opustí Matku i Otce svého a půjde za tou ženou. Co je tím řečeno? Muž symbolizuje Ducha. Kdo je Otcem a Matkou tohoto Ducha? Nejvyšší tvůrčí Duch. A tento tvůrčí Duch (osobní, jednotlivý) opustí (přestane věnovat pozornost tomu svému Zdroji) Zdroj a začne věnovat pozornost té své duši (nádobě), protože každý Duch, když si stvoří svoji duši, tak už se začne zabírat v první řadě rozvojem své duše. Začne tu svoji duši vyvíjet, aby byla schopna čím dál více pojmout to, co Duch vyzařuje. A Duch může vyzařovat do nekonečna a čím dál víc. Takže Duch má zájem, aby se ta duše neustále vyvíjela, aby mohla obsáhnout Energie z Ducha v čím dál větším měřítku a aby vlastně byla schopna toho Ducha zrcadlit čím dál krásněji. Žena je příčinou, že ten muž opustí Matku i Otce svého a začne se přednostně zabývat svou duší (ženou). Tím, že má Duch možnost někoho obdarovávat, že je někdo, kdo je schopen přijímat Jeho Energie, Jeho tvůrčí schopnosti, tak tím (protože když máte něj. tvůrčí schopnosti a nemáte možnost je používat, tak ani nevíte, co ve vás je, teprve, až je začnete používat, tak teprve začnete zjišťovat, že jste v něčem dobří) duše umožňuje Duchu něco dělat, někoho obdarovávat.

Ještě jednou zopakuji: Duše je partnerkou Ducha. Duše proto umožňuje Duchu prožívat vztah a vzájemnost.

V přírodě je ten obraz, že oheň bez vzduchu nehoří. Jestliže oheň představuje Teplo, Lásku, tak kdyby Lásky nemohla být sdílena, tak by nemohla existovat. Takže každý oheň potřebuje vzduch. Každá Lásky musí mít možnost být sdílena, prožívána ve vztahovosti.

V přírodě je dále vyobrazeno: Když vyletíte raketou za zemskou atmosféru, kolik tam je světla v kosmickém prostoru? Tam je tma. A přesto tam jsou ty energie, které vyzařuje Slunce – oheň a proč tam není světlo? Protože tam není vzduch. Teprve, až to záření Slunce vstoupí do zemské atmosféry, do vzduchu, teprve tam se to vysvítí. To je další poukaz na to, že Duch bez duše se nemůže projevit.

Kromě té vztahovosti, vzájemnosti, kromě toho, že vzduch je mysl (schopnost zrcadlit) a schopnost zrcadlit je např. krásně ukázána ve fátu morgáně, kdy vidíte ve vzduchu něj. obraz, tak **další velmi důležitou funkcí, kterou nabízí duše Duchu, je schopnost se pohybovat. Bez duše by se Duch nemohl pohybovat. Kdyby nebyla duše, tak jednak by nebyl příjemce toho, co Duch ze Sebe může vyzařovat, tím pádem by nebyla možnost něco někomu dávat a další věc je, uvědomte si, že pohyb souvisí vždycky se změnou, pohyb**

automaticky je změna. Kde není změna, tam nemůže být žádný pohyb. A jelikož Duch představuje Boží Ideu, něj. tvůrčí Boží princip, a co je atributem Boha? Tyto principy, tyto Ideje jsou neměnné a věčné. Říkali jsme si, že Bůh je neměnný, takže ty principy jsou věčné, neměnné a nemůže tam docházet k žádné změně, k žádnému pohybu, to znamená, jak říkal Platón, že existuje svět věčných Idejí, čili že existuje svět něj. archetypů, pravzorů, a tyto archetypy jsou věčné, neměnné, čili v tom Duchu nemůže nastat pohyb. Protože Bůh je dokonalý a jak můžeme zdokonalovat dokonalost? To nejde. Takže teprve v duši (v mysli) mohou tyto prapůvodní Ideje se odívat do různých myšlenkových podob, teprve ve sféře mysli, se mohou tyto Ideje různým způsobem promýšlet, může docházet k různým změnám a teprve tyto změny umožňují pohyb. Duch je věčný, protože to jsou věčné, naprosto neměnné principy. Kristus říkal: Země i nebe pominou, ale Má Slova nepominou. To jsou věčné Pravdy, věčné Principy, na nich nemůžete nic změnit, tam nemůže být žádný pohyb, ale teprve ve sféře mysli vy můžete tyto věčné Pravdy promýšlet různým způsobem. Tam teprve může docházet k něj. pohybu, k něj. změnám.

Právě proto v astrologii nejenom že vzduch byl symbolem vztahovosti, ale také symbolizuje komunikaci, pohyb. Nikdo není tak svobodný v pohybu jako vzduch.

Jednotlivá tvůrčí Boží Idea (vaše osobní) může být v mysli (v této duši) promýšlena do nekonečného množství myšlenkových forem. To znamená, že každá duše se může do nekonečna vyvíjet (myšlenkově), protože duše vždycky bude „zírat“, čím jí její Duch překvapí. A tím vlastně umožňuje svému Duchu být neustále v pohybu, ve vývoji. Duch se tak může pohybovat, vyvíjet právě skrze svoji duši. Tím, jak Ho duše čím dál více chápe, nebo čím dál více mysl chápe určitou Ideu, tak tím se vyvíjí. Ta duše ale nemusí zůstat čistá. Ta duše se může pošpinit. Není svobodnější Bytosti, než je Bůh. Bůh je Svoboda sama. Bůh nemusí nikomu skládat účty. Bůh není na nikom závislý, On je sám Život, On je samotná Existence, On se nemusí bát, když nedostane najíst, že zemře hladu. Když nezaplatí někomu peníze, že Ho někdo zlikviduje. Bůh je Existence samotná. Když jsem zažívám to Já Jsem a když si uvědomíte, že jste Činitel, který vše uvádí v Existenci a přímo jste touto Existencí, je to absolutní Svoboda. Vy nemáte strach, že vaše Existence je něčím podmíněna, vy jste naopak Někdo, Kdo podmiňuje existenci čehokoliv, to je Svoboda. Ale poněvadž Duch a Bůh je Svoboda sama, tak je jasné, že když něco mám, tak co dávám? To, co mám. Takže co dává Duch své duši? Svobodu nebo otroctví? Svobodu. Jestliže Bůh (Duch) sám je Svoboda, tak činí svobodnou svoji duši. To je ten zádrhel, že každá duše se může rozhodnout, že bude dělat zrcadlo svému Duchu nebo-li Bohu, že bude opravdu tím tělem Boha, to znamená, že se bude neustále ve své mysli zaobírat Ideou Boha anebo ta duše se na to může vykašlat a může se ve své mysli zaobírat něčím jiným, může ve své mysli zrcadlit úplně jiné skutečnosti, než je Bůh. To je důležité, že **každá duše je svobodná a každá**

duše se může rozhodnout, s kým bude prožívat svoji vzájemnost. Duše se může vykašlat na Boha, ale v ten moment dochází k degradaci té duše. Další věc je, že **každý opravdový vztah Lásky může být vybudován pouze na svobodě**, i když tato svoboda může být příčinou toho, že někdo od vás odpadne. Ale Láska bez svobody není myslitelná. Právě proto Duch své ženě (své duši) dává naprostou svobodu, jestli chce Ho zrcadlit, nebo ne. I když je život duše naprosto závislý na jejím Duchu, protože jak bylo řečeno, Duch je jediný oživující činitel a jediný Zdroj života, nikdo nemůže brát životnost, než z Ducha, je přesto duši dána jejím Duchem svoboda. Každá duše si může sama určovat, s kým a s čím chce být ve vztahu (co chce zrcadlit). Reálněji řečeno: Každý člověk si může svobodně určovat, čím se zabývá ve své mysli (jakými tématy), co naplňuje jeho mysl, čili jeho duši. Já neříkám, že nemusím chodit do práce, vydělávat si na nájem atd., ale přesto si pořád můžu ve své mysli zrcadlit, co chci.

Když vstoupí určitá Idea (Oheň) do mysli (duše), vyvolává v mysli tato Idea různé myšlenkové obrazy (myšlenky). Tato mysl (duše) nemusí chápat, co tyto obrazy znamenají, protože Duch je vždycky moudřejší a vždycky převyšuje svoji duši. Duše nemusí chápat, co vlastně zrcadlí, co zobrazuje a proto cítí potřebu se ptát svého Ducha na vysvětlení těchto myšlenek a Idejí. Všimněte si, teprve vzduch a duše umožňuje vznik komunikace (dialogu). Duch (Bůh) je Moudrost sama a tato Moudrost chce být sdílena s někým. Takže každá Moudrost potřebuje mít někoho, kdo se bude ptát, proč to tak je? A Duch se může uplatnit. Duše se ptá, protože nechápe, co ta Idea, když do ní vstoupí, zobrazuje, tak se ptá toho Ducha: Pověz, co to vlastně přišlo od Tebe ke mně? A Duch jí odpoví. Všichni to znáte, jak vedete ten rozhovor sami se sebou, vaše duše se ptá a váš Duch vám v tichosti odpovídá. Je umožněn tento dialog právě tím, že máte jak Ducha, Který je Zdrojem veškeré Moudrosti, a máte svoji duši, která teprve se snaží Ho čím dál více chápat, aby jednou byla stejně tak božská jako ten Duch sám.

Symbyly v přírodě:

Jasná, prosluněná obloha - čistá mysl, která zobrazuje Boha (nejvyšší Pravdu), je to mysl, zaměřená na Boha.

Teplý vzduch – laskavé myšlenky (vzduch je mysl a teplo je Láska)

Bezvětrí – klidná mysl, není tam žádné zčeření, tím, jak se zčeří mysl, tím vzniká proces myšlení.

Jemný vánek – uklidňující myšlení

Uragán, vichřice – destruktivní myšlenky, ale také revoluční myšlení, které odstraňuje stávající pořádek a stávající věci.

Zapáchající plyn – lživé, smradlavé, nízké myšlenky, nízký způsob uvažování.

Jedovatý plyn – smrtonosné, zhoubné myšlenky, které vás duchovně usmrcují.

Studený vítr, severák – bezcitné myšlení, uvažování zbaveno Lásky.

Zaprášený vzduch – vzduch jsou myšlenky, prach je hmota, země, tak to je myšlení, které se zabývá převážně hmotnými věcmi. Kristus říkal: Jestliže

přijdete do nějakého města, či do vesnice a budete hlásat Mé evangelium a oni vás nepřijmou, tak si setřeste prach ze sebe a jděte pryč, čili odhodte tyto přízemní myšlenky ze sebe, co jste tam museli vyslechnout a zapomeňte na to a běžte dál.

Ptáci – velmi důležitý symbol – pták je obyvatelem vzduchu: Jestliže to je obyvatel vzduchu, a řekli jsme si, že vzduch je mysl, tak kdo obývá mysl? Myšlenky a ideje. A teď si představte, kolik je druhů ptáků, takže každý druh ptáka představuje určitou myšlenku, určitou ideu. Jakou ideu bude symbolizovat pták, který neumí létat, třeba slepice? Přízemní myšlenku. Ale jsou ptáci, kteří mají možnost chodit po zemi, ale mají možnost se odpoutat a vzlétnout k nebi, to symbolizuje, že vaše myšlení je schopno od něj. nízké úrovně se dostávat čím dál výš a výš. Všechno, co vidíte kolem sebe, jsou jenom symboly těchto duchovních věcí.

Když mi volala jedna známá a chtěla vysvětlit sen, který se jí zdál 7x a neví, co to má znamenat: Chodila někde pod vodou, takže voda – to je nevědomí, niternost a tam pod tou vodou byly dřevěné kůly - dřevo je hmota, tedy něj. vnějšek, tedy je to průnik něj. vnějších faktorů do jejího nitra (vody) a na těch kůlech byly napíchnuté zvířata – ptáci. Pták je schopnost vzlétnout a dívat se na ty věci z vyššího hlediska a protože ona se nedokáže dívat na svoje věci z něj. vyššího hlediska, něj. vnější faktory tuto schopnost v ní zahubily. A bylo jí to jasné.

Čili ten pták také symbolizuje schopnost vzlétnout, čili ve svých myšlenkách jste schopni se dostat výš a dívat se na pozemské věci z vyššího hlediska. Nejkrásnějším symbolem pro mysl je zrcadlo. Špinavé zrcadlo bude symbolizovat špinavou mysl.

Vypouklé a nerovné zrcadlo – zkreslené myšlenky.
